

brugtes —, medens man fra den anden Side synes at mene, at derved var den ringe Deltagelse i Afstemningen foranlediget, idet Folk overfor dette havde foretrukket at blive hjemme. Jeg vilde hertil gerne sige, at ogsaa for mig vilde det staa som tvivlsomt, hvorvidt et Ministerium i sin Helhed behøvede at trække sig tilbage, fordi Afgørelsen i et specielt Spørgsmaal, som ved et politisk Forlig var overgivet til Afgørelse ved Folkeafstemning, gik det imod. Men at dette maatte være Tilfældet for den Fagminister, der havde det særlige Ansvar i denne Sag, maatte være ganske klart. Jeg vil derfor vende mig bestemt imod det, at der skulde være øvet nogen Pression i denne Sag, thi ingen vil kunne sige, at Udenrigsministeren paa noget Tidspunkt af denne Debat er fremkommet med Udtalelser i den angivne Retning eller overhovedet har taget til Orde trods de fordrejende Fremstillinger af hans tidligere Udtalelser, der er fremkommet fra anden Side. Og hvad angaar de Medlemmer af Ministeriet, som særlig har været omtalte, og som skulde have foranlediget et saadant Tryk, har de jo kun udtalt sig som Svar paa direkte Forespørgsler fra anden Side, og dette har de altsaa ikke kunnet undgaa. Der har saaledes saa langt fra fra Ministeriets Side været øvet noget Tryk ved denne Folkeafstemning. Derimod synes jeg, at det er rigtigt at sige, at ingen kunde være blind for — og jeg for min Part var heller ikke et Øjeblik i Tvivl derom —, hvorledes jeg skulde forholde mig, hvis Folkeafstemningen fik et andet Udfald. Naar vi nu ser bort fra alle de Detailler, som ogsaa under denne Debat atter er kommet frem, men saa langt fra kan siges at have nogen virkelig Betydning, og ser tilbage til Situationen i den vestindiske Sag, som den oprindelig forelaa, saa har det været saaledes, at det Skøn, den Bedømmelse af Situationen, som Ministeriet, særlig støttet til Udenrigsministerens Skøn, er gaaet ud fra, underkendes fra anden Side. Man stillede deroverfor et andet Skøn, der gik i modsat Retning. Hvis et Flertal ved Folkeafstemningen havde sluttet sig til det andet Skøn, er det ganske klart, at de, som havde Ansvaret for, at Folket havde faaet den anden Opfattelse, ogsaa maatte overtage Ansvaret for Ledelsen af Statens Affærer.

Jeg tror, at vi nu er kommet saa vidt, at Taler ikke har nogen Betydning, og at det derfor er rigtigt saa hurtigt som muligt at komme til den afgørende Afstem-

ning; det er vel ogsaa det eneste, der har Interesse i Øjeblikket. Kun nogle enkelte af de Udtalelser, der er faldet, tvinger mig til nogen Modsigelse. Jeg vil da gerne sige til de Talere, som har været inde paa, at det danske Folk mangler ikke Evne, men Villie til at tage denne Opgave op, den Opgave, som laa paa den anden Side Havet, at dette mener ogsaa jeg, der er noget rigtigt i, for saa vidt angaar den pekuniære Side af Sagen, thi det er klart, at naar de bevilgende Myndigheder her i Landet vilde anse det for en Opgave af en saadan Vigtighed for Staten, at de mange Millioner, som der kunde blive Tale om, maatte bevilges, saa kunde de selvfølgelig nok skaffes. Man kan derfor nok sige, at det er svigtende Villie, naar man undlader at stille disse Millioner til Raadighed. Men naar en Taler, jeg tror, det var det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Juel), mente, at det var ganske forkert, at man bebrejdede hans Meningsfæller, at de havde udstedt Veksler paa Fremtiden, som de ikke kunde indfri, vil jeg dertil sige, at netop ud fra dette Ræsonnement forekommer Udstedelsen af disse Veksler mig ufor-svarlig. Thi naar man paa Forhaand er klar over og selv gaar ud fra, at ikke Evnen, men Villien savnes til at tage denne Opgave op, er det desto mere ufor-svarligt at udstede Veksler, som man selv ved ikke vil blive indfriet. Da der, jeg tror, af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Richelieu), er hentydet til Stillingen paa Øerne, og til, at den Uro, man var blevet sat i ved Efterretningerne om den uheldige Tilstand, atter havde lagt sig, og at Forholdene var blevet saa meget bedre, vil jeg dog henvise til, at da der for nylig var Tale om, at de vestindiske delegerede, naar de skulde vende tilbage til Vestindien, gerne vilde hentes af „Valkyrien“ paa Puerto Rico, turde Skibschefen ikke lade Skibet gaa til Puerto Rico for at hente de delegerede, idet han mente ikke at kunne undvære denne Styrke til at opretholde Ordenen paa Øerne. Naar der af samme Taler hentydedes til, at Forholdene var særdeles gode paa St. Thomas, mulig i Modsætning til St. Croix, kunde jeg dog ønske her at nævne en Medicinalberetning for 1915 fra Landfysikateret for St. Thomas og St. Jan. Denne Beretning forekommer mig nærmest at give et ganske uhyggeligt Billede af de sanitære og hygiejniske Forhold indenfor den indfødte Befolkning. Jeg skal med den højtærede For-mands Tilladelse oplæse noget af denne Rapport: „Uagtet det samlede Antal Sygdomstilfælde paa St. Thomas i 1915 var